

Dosarul nr.1-4061/19
1-19161522-12-1-10102019

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 iunie 2020
mun.Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul
Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Elena Ungureanu
Grefier Cristina Grigoraş
Cu participarea:
Procurorului Vitalie Codreanu
Avocatului în interesele inculpatului Oxana
Ivanov

a judecat în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea
lui:

*****, născut la *****, IDNP *****, originar r-nul Hânceşti, domiciliat în r-nul Floreşti, s.Temeleuţi, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii, un copil minor la întreţinere, angajat neoficial în câmpul muncii, supus militar, nu are gard de invaliditate, nu are titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, posedă limba în care se desfăşoară procesul, anterior condamnat:

-prin sentinţa judecătorei mun.Chişinău (sediul Centru) din 23.01.2018, în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 134 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii;

- prin sentinţa judecătorei mun.Chişinău (sediul Rîşcani) din 24 iunie 2019, în baza art.27,186 alin.(2) lit.d) Cod penal, la 1 (un) închisoare. În baza a rt.90 CP, executarea pedepsei se suspendată condiţionat pe un termen de probaţiune de 2 ani.

Sentinţa nu este definitivă.

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal,

Termenul de examinare a cauzei: 10.10.2019 – 02.06.2020.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată-,

A C O N S T A T A T:

*****, la 21.05.2019, aproximativ la ora 11:00 min., deplasându-se pe traseul Chişinău- Criuleni, la volanul automobilului de model „Mercedes E200”, cu nr./î SSO 920, a fost stopat de către ofiţerul de patrulare al Inspectoratului Naţional de Patrulare al IGP al MAI, Ambroci Ion, pentru conducerea vehiculului fără permis de conducere, contravenţie prevăzută de art.231 alin.(2) Cod contravenţional.

Ulterior, având intenția de a se eschiva de la răspunderea contravențională, cet. Reniță Ion, aflându-se lângă autoturismul de serviciu de model „Ș***** le-a solicitat ofițerilor de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, *****, ***** și Ambroci Ion, care conform prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, sunt persoane publice, să întreprindă acțiuni contrar atribuțiilor de serviciu și anume să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, pentru conducerea vehiculului fără permis de conducere, în schimbul sumei de 300 lei, care reprezintă suma remunerației ilicite, lăsând în interiorul automobilului o bancnotă cu nominalul de 200 MDL și o bancnotă cu nominalul de 100 MDL.

*Inculpatul ******, fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței că, nu ține minte data și luna incidentului, dar se deplasa cu automobilul de model „Mercedes” cu nr./î SSO 920, spre com.Ciorescu. Pe traseul numit „Poltava” (șos.Balcani), neajungând la pod undeva 200 metri, a fost stopat de către colaboratorii poliției de patrulare, care s-au apropiat și au solicitat actele la control. Susține că el a prezentat Certificatul de înmatriculare și Revizia tehnică, iar colaboratorii au întrebat unde este permisul de conducere, la care inculpatul a indicat că nu deține permis de conducere. Colaboratorul de poliție pe nume Ambroci Ion i-a comunicat inculpatului să deschidă capota mașinii, s-a uitat la numerele de la motor, după aceea Reniță a închis capota. Ambroci a plecat, iar Reniță Ion a rămas și a aprins o țigară. Colaboratorul de poliție i-a comunicat să aștepte. După 7 minute, Ambroci s-a apropiat și i-a comunicat lui Reniță Ion că acesta nu are permis de conducere și în scurt timp va veni un automobil să ridice mașina inculpatului la parcare specială. Susține Reniță Ion că a fost întrebat: „ce facem?”, la care a răspuns cu întrebare: „ce-i asta, ce facem? Dumnevoastră m-ați oprit”. Dumnealui i-a comunicat că o să fie luată mașina la parcare, permis nu are, și o să-l coaste mult. I-a solicitat suma de 1000 lei, menționând că-i restituie documentele și îi permite să plece. Reniță Ion a comunicat că nu are așa bani, iar automobilul nu poate fi luat la parcare deoarece actele la automobil sunt în regulă. Dumnealui a început să se enerveze. Reniță Ion susține că i-a comunicat că are doar 300 de lei, la care Ambroci Ion i-a răspuns „ce facem noi trei cu suma de 300 lei”. După aceea a plecat înapoi și i-a comunicat lui Reniță că acuș o să-l cheme. Dânsul a vorbit cu colegii, iar peste câteva minute, unde ținea în mână revizia tehnică, i-a făcut semn cu mâna ca Reniță să se apropie de el. I-a comunicat ca să pună banii în mașină și o să-i restituie documentele. Reniță a ajuns, i-a comunicat ca să pună banii lângă cutia de viteză. Reniță Ion susține că a pus banii și ei au închis mașina, comunicându-i că acum o să-l coaste mai mult. Apoi colaboratorii de poliție au chemat grupa operativă. Peste 15-20 minute a venit grupa operativă, a fost întrebat dacă banii sunt a lui, la care Reniță Ion a comunicat că banii îi aparțin. După aceasta a fost chemat la sediul de poliției, le-a comunicat că banii sunt ai lui.

La întrebările adresate, inculpatul a declarat că, la faza de urmărire penală nu a refuzat să depună declarații. Automobilul cu care se deplasa și care a fost stopat îi aparține, el este proprietarul automobilului, măcar că nu deținea permis de conducere, actele erau în regulă. La fața locului erau trei colaboratori de poliție, totodată erau trei mașini a colaboratorilor de poliție. Când a fost stopat și a prezentat actele, o mașină a plecat și în două mașini erau 3 colaboratori de poliție. Colaboratorul de poliție Antoci Ion a solicitat de la Reniță Ion suma de 1000 lei, când a luat documentele și a plecat să le verifice, apoi iarăși s-a apropiat și lângă automobilul lui, el i-a comunicat acest lucru. Semn cu mâna i-a făcut colaboratorul Ambroci, ca Reniță să se apropie de mașina echipajului de poliție. El era pe bancheta din față a unui echipaj de poliție, el i-a comunicat ca să pună bani la cealaltă mașină care era în spate. Menționează Reniță Ion că a deschis portiera din față, din partea șoferului și a pus banii lângă cutia de viteză. A pus suma de 300 lei, o bancnotă de 100 lei și una de 200 lei. A închis ușa și a venit înapoi la Ambroci, cum i-a comunicat, apoi a fost închisă ușa și i s-a comunicat că „acuș va veni grupa operativă”. Ambroci era în prima mașină, era din partea dreaptă, unde stă pasagerul, ceilalți colaboratori de poliție erau la marginea drumului, opreau mașini. Ambroci ceva scria, nu cunoaște inculpatul ce scria. Pentru că nu deținea permis de conducere, Ambroci nu a întocmit un careva proces-verbal contravențional. Careva acte inculpatul nu a semnat. Ambroci nu i-a adus la cunoștință procesul-verbal contravențional. Recunoaște semnătura din procesul-verbal din (f.d. 68) că îi aparține. A semnat atunci când a venit grupa

operativă. În afară de procesul-verbal cu privire la contravenție a semnat ceva, procesul-verbal de cercetare la fața locului. Procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 32) îi aparține. Când Ambroci s-a apropiat a doua oară, i-a comunicat că „acuș îi vor lua mașina la parcare”, la care inculpatul a comunicat că nu-i pot ridica mașina pentru că actele sunt în regulă, la care Ambroci s-a enervat. Reniță Ion susține că, Ambroci a solicitat suma de 1000 lei, dar avea doar 300 lei. Nu cunoaște Reniță Ion din ce motiv a procedat așa colaboratorul de poliție Ambroci cu el. Nu l-a cunoscut pe Ambroci, nu a avut careva relații ostile cu el până la caz, cu dânsul s-a comportat calm. Concretizează inculpatul că, a conștientizat că comite o infracțiune, faptul că încearcă să mituiască un colaborator de poliție ce presupune o infracțiune. A putut evita faptul transmiterii banilor. Ambroci i-a comunicat ca să-i aducă suma de 1000 lei, i-a comunicat că îi oferă 10 min., pentru a telefona către el pe cineva ca să-i aducă suma de 1000 lei. Nu a contactat poliția referitor la faptul dat. Nu a depus plângere în privința colaboratorilor de poliție. Amenda contravențională stabilită nu a achitat-o. A telefonat o persoană cu permis de conducere și i-a luat automobilul. Colaboratorii de poliție l-au speriat precum că vor ridica automobilul, actele sunt în regulă. Telefonul său personal nu dispune de dispozitiv de înregistrare audio-video. A avut posibilitatea de a înregistra convorbirea, dar nu a făcut-o. Grupei operative a comunicat că Ambroci a solicitat de la el o sumă bănească, la o domnișoară a declarat. Le-a comunicat despre suma de 1000 lei la care el avea doar suma de 300 lei. Acest fapt a declarat pe loc.

*Martorul ***** fiind audiat în ședința de judecată conform regulilor de audiere a martorilor, a declarat că, din sală îl cunoaște pe inculpat, îl cunoaște în legătură cu cazul dat, până la caz nu l-a cunoscut. La data de 21 mai 2019, activa la INP, Batalionul de Patrulare nr.2, în calitate de Ofițer de Patrulare. se aflau în apropierea podului, kilometru 11 șos.Balcani, traseul Chișinău – Criuleni, jos în apropierea podului. Concretizează că erau în apropierea podului deoarece sub pod este interzisă stoparea, nici nu opresc, nici personal nu stau sub pod. A fost stopat un automobil de model „Mercedes”, care era condus de inculpatul Reniță Ion. Nu ține minte la ce oră a fost stopată persoana. I-a explicat că, împreună cu *****, ***** și Gaidibaidi Andrei efectuează măsuri de profilaxie. Au stopat autovehiculul, persoana a coborât din automobil, a prezentat Certificatul de înmatriculare a unității de transport, buletinul de identitate. La întrebarea martorului Ambroci către persoană, „unde este permisul de conducere”, acesta i-a comunicat că nu deține permis. Atunci Ambroci susține că, a concretizat dacă în general nu deține sau nu are asupra sa la moment, la care inculpatul a comunicat că nu deține în general permis de conducere. S-au îndreptat spre automobile. În timp ce se deplasau spre automobilul de serviciu, persoana a propus să se înțeleagă pe loc, fără să-i fie întocmit procesul-verbal, la care martorul susține că i-a comunicat că nu este posibil și că poartă răspundere penală pentru corupere activă. Discutând cu inculpatul, a deschis ușa automobilului pentru ca să-și ia mapa, în timp ce din mapă a scos procesul-verbal, atunci colegii ***** cu ***** îl avertizau despre răspundere penală. Indică martorul că și-a pregătit tot, și-a luat procesul-verbal blank, pe portbagajul automobilului de poliție a amplasat mapa să scrie procesul-verbal și inculpatul a aruncat câteva bancnote între scaunele automobilului de poliție. El a făcut apel la serviciul „112”, a declarat cazul, a venit Grupa operativă a IP Râșcani mun.Chișinău și Ambroci Ion a întocmit până la urmă procesul-verbal pentru conducerea autovehiculului de către persoana care nu deține permis de conducere.*

La întrebările adresate, martorul a declarat că, la data de 21.05.2019, itinerarul de patrulare era sect.Râșcani, mun.Chișinău, podul unde stăteau se atribuie la sect.Râșcani. Menționează că era șoferul autovehiculului de model „Škoda Rapid,, cu nr./î MAI 9732. În timp ce se deplasau spre automobilul de serviciu, Reniță a dorit să se înțeleagă, și anume, Reniță a comunicat „hai cumva să ne înțelegem pentru a nu fi întocmit proces-verbal”, careva sume de bani nu a menționat. Fraza „hai să ne înțelegem” martorul a perceput-o că el să le dea bani, cumva să convingă verbal că are vreo situație urgentă care l-a impus să urce la volan și să conducă. Cât vorbea cu Reniță Ion, el nu a venit cu bani să-i propună personal, el nu a comunicat vreo sumă de bani. Când a venit Grupa operativă, atunci ei au scos banii. Nu a observat ca Reniță să dea bani cuiva din colegi. În mașină, Reniță a aruncat o bancnotă de 200 și una de 100 lei. Colegul a văzut acest lucru și a comunicat „uite, Reniță aruncă bani”. Colegul a închis ușa mașinii, el i-a

reproșat inculpatului de ce acesta aruncă banii, la care ultimul a răspuns că, „pentru a se înțelege”. Colegul a închis ușa mașinii pentru ca să evite retragerea banilor. Mașina de serviciu nu era echipată cu utilaj video. La moment nu cunoaște dacă cineva din colegi au filmat cazul. Martorul susține că personal nu a filmat. Nu l-au filmat deoarece nu intuiau că acesta va arunca bani. I-au comunicat lui Reniță Ion să nu intervină cu asemenea propuneri precum- dare de mită, l-au avertizat despre faptul că darea de mijloace bănești poate duce la pornirea unei cauze penale. Grupa operativă a fost chemată de *****. Procesul-verbal și pedeapsa sub formă de amendă a fost aplicată lui Reniță pentru fapta contravențională. Când Reniță a comunicat ca să se înțeleagă, dumnealui vorbea cu martorul Ambroci, când s-au apropiat de automobilul de serviciu, Reniță stătea în fața automobilului, iar martorul Ambroci era la portbagajul mașinii, Castraveț cu Baban la fel, l-au preîntâmpinat de răspundere penală. Motivul stopării mijlocului de transport era efectuarea măsurilor de profilaxie a încălcărilor regulilor circulației rutiere. La momentul stopării mijlocului de transport, în privința șoferului nu era înaintată cerința de a coborâ din autovehicul, el singur a ieșit din mașină. Susține martorul că nu a solicitat lui Reniță Ion să urce înapoi în mașină, el nu este obligat să stea în mașină până când i se întocmește procesul-verbal. Procesul-verbal se întocmește în prezența contravenientului. Reniță l-a urmat pentru ca să-i întocmească procesul-verbal contravențional. La întocmirea procesului-verbal, contravenientul nu se urcă în automobil. Indică martorul Ambroci că, de mijlocul de transport lui Reniță s-a apropiat o singură dată, atunci când el a fost stopat. În momentul stopării lui Reniță, martorul nu cunoaște unde era Gaidibaidi, deoarece era atent la autovehiculul pe care l-a stopat. În ziua aceea era împreună și cu Gaidibadi. Reniță Ion vorbea ceva sub nas și Baban cu Castraveț i-au comunicat că poartă răspundere penală, că va fi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Colegii poate au uitat că împreună cu ei mai era și Gaidibaidi. Mijlocul de transport de serviciu avea nr./î MAI 9732, ușa mașinii era deschisă. Când Reniță s-a apropiat de automobilul de serviciu, Ambroci susține că era la portbagajul automobilului de serviciu și întocmea procesul-verbal. Colegii săi, Baban și Castraveț, erau la lateralul automobilului, iar Gaidibaidi nu cunoaște unde era. Reniță a venit după Ambroci la automobilul de serviciu. Ambroci era la portbagajul mașinii, iar Baban și Castraveț erau lângă mașină, ușa mașinii era deschisă și ei nu cunoșteau că acesta va arunca bani. Cât l-a urmat Reniță până la mașina de serviciu, careva bani nu i-a solicitat lui Reniță Ion, acesta dorea să se înțeleagă, însă, martorul Ambroci i-a comunicat că nu pot să se înțeleagă nici într-un mod. Șoferul automobilului de serviciu era Ambroci Ion. Sunt întărite 4 persoane la un automobil, dar Ambroci era întărit după automobilul dat. Cheile automobilului de serviciu erau în locul pentru a porni mașina. Când a venit grupa operativă, expertul a venit și a ridicat banii, iar anchetatorul a întocmit Actul de ridicare a mijloacelor bănești, au fost audiați, au făcut filmări și fotografiari. Din câte ține minte, era cu automobilul MAI 9732. Mapa era între frâna de mână a mașinii, sau pe scaun, precis nu ține minte. Nu poate urca la volanul altui automobil, dar depinde de echipaj. Au în componență mașinile MAI 9733, MAI 9731, MAI 9734, MAI 9730, MAI 9900. Nu ține minte dacă a lucrat cu Castraveț și Baban cu altă mașină. Menționează martorul că, în calitate de pasager putea fi în altă mașină, dar la mașina cu nr./î MAI 9732 era șofer. La mașinile indicate mai sus putea fi ca pasager. Consideră că era șofer în acea zi deoarece mapa mereu o pune lângă frâna de mână. În ziua aceea nu-și amintește dacă era șofer sau pasager. Nu era ceva deosebit ca să-și amintească. Să fi avut ceva special, atunci avea să țină minte ziua aceea. În calitate de șofer, are împuternicire de a urca la volanul automobilului cu nr./î MAI 9732. Grupul personal de lucru se formează după grafic, fluxul este permanent, colegii se schimbă. În grupul de lucru sunt 2 persoane. Dar când este nevoie de o întărire, atunci se formează alt fel de grup. Declară cu certitudine că Gaidibaibi era împreună cu ei.

*Martrul ***** Valentin*, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorilor, în ședința de judecată a declarat că, din sală îl cunoaște pe Reniță Ion. Îl cunoaște în legătură cu cazul dat. Până la caz nu l-a cunoscut. La data de 21 mai 2019, erau implicați în serviciu cu inspectorii Ambroci Ion și Castraveț. În cadrul intervenției, pe la orele 10:00, de către Ambroci Ion a fost stopat Reniță Ion, apoi a fost condus către automobilul lor de serviciu și i-a comunicat despre faptul că nu deține permis de

conducere. Ambroci s-a apropiat de automobilul de serviciu, apoi s-a apropiat și Reniță, care a început să-i influențeze, a propus mijloace bănești la toți colaboratorii care erau, a propus mijloace bănești pentru a nu fi documentat. Fiind preîntâmpinat de către ei, dumnealui a insistat, ușa mașinii de serviciu era deschisă și dumnealui a întins mâna și a pus bani la schimbătorul de viteze. În ziua aceea, ***** fiind șofer a încuiat ușa și a solicitat grupa operativă. A venit grupa operativă și a documentat cazul. A făcut niște poze la mijloacele bănești care i-a pus Reniță Ion, lângă schimbătorul de viteză. Poza a făcut-o cu telefonul personal.

La întrebările adresate, martorul a declarat că, la fața locului erau cu automobilul de serviciu de model „Škoda” cu nr./î MAI 9734. Reniță Ion era cu automobilul de model „Mercedes”, nr./î nu le cunoaște. Inculpatul a fost stopat de către Ambroci Ion. Până la urmă s-a constatat că acesta nu deține permis de conducere. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit probabil de Ambroci. Reniță Ion a propus suma de bani până a-i fi întocmit procesul-verbal. Ei se aflau pe șos.Balcani, km.11 – sub pod. Reniță a propus mijloacele bănești la toți trei. Din mijloace tehnice de înregistrare video - aveau telefoane mobile, camera de bord la acel moment nu erau funcționale. Nu ține minte de unde Reniță a scos banii, probabil din buzunar. Susține că avertizare lui Reniță i-au făcut toți pe rând. Avertizarea care i-a făcut-o, a avut loc până a fi plasate mijloacele bănești pe schimbătorul de viteze. După ce a propus, a fost avertizat, până atunci nu a dat bani, dumnealui a insistat, s-a apropiat și a pus banii pe schimbătorul de viteze. Menționează martorul că serviciul „112” a apelat el de pe telefonul personal. La fața locului, de către ofițerul de urmărire penală s-au efectuat înregistrări video, unde Reniță Ion a recunoscut vina. Reniță a fost înregistrat video. Erau implicați în misiunea de prevenție și depistarea încălcărilor și persoanelor în stare de ebrietate. Erau displocați potrivit foii de dislocare în raza sect.Râșcani. Motivul stopării mijlocului de transport – nu cunoaște, Reniță Ion a fost stopat de către Ambroci Ion. După stoparea mijlocului de transport „Mercedes”, conducătorul s-a apropiat lângă automobilul de serviciu unde era martorul Baban cu Castraveț. Reniță nu a mai plecat la automobilul său, după ce a venit la automobilul lor de serviciu împreună cu Ambroci. Nu-și amintește dacă Reniță s-a deplasat înapoi la automobilul său. Când s-a apropiat Ambroci cu Reniță de automobilul de serviciu, Ambroci avea în mână certificatul de înmatriculare a mașinii lui Reniță. După ce s-a apropiat de automobilul de serviciu, Ambroci cu certificatul de înmatriculare a lui Reniță, a venit și s-a apucat să întocmească proces-verbal, nu cunoaște precis dacă Ambroci a întocmit procesul-verbal. Menționează Baban că el nu a întocmit nimic. Procesul-verbal s-a pornit să întocmească Ambroci. În momentul când Reniță propunea mită, toți trei erau lângă partea stângă a mașinii, lateral din partea șoferului. Procesul-verbal nu se întocmea atunci, nu s-a întocmit deodată, deoarece dumnealui încerca să îi influențeze. A trebuit să întreprindă măsuri, de aceea nu s-a întocmit procesul-verbal. Nu ține minte cine a întocmit procesul-verbal, Ambroci a început procedura. Reniță nu a făcut nici o acțiune violentă pentru a împiedica întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Procesul-verbal a fost întocmit până la urmă, nu cunoaște când. Nu i-au sugerat lui Reniță Ion despre careva sume de bani, dumnealui singur a venit cu cuvintele acestea, ei nu i-au dat un răgaz. Se aflau în apropiere de pod, șos.Balcani, km.11, spre com.Grătiești, acolo este o pădure și este un spațiu pentru oprire. În ziua incidentului, martorul Baban era șofer, ușa mașinii de serviciu din partea șoferului era deschisă, deoarece era cald afară. În mijlocul de transport nu se afla nimeni. Erau la jumătate de metru de mijlocul de transport. Nu i-au comunicat lui Reniță Ion să stea departe de automobilul de serviciu, deoarece nu au reușit. Doar la solicitarea agentului de patrulare, conducătorul de transport trebuie să coboare și meargă după colaboratorul de poliție. Ambroci s-a dus la mașina de serviciu pentru a-l verifica în baza de date, pentru că nu deținea permis de conducere. Nu ***** l-a stopat pe Reniță Ion. În Codul contravențional este un punct care stipulează că, la solicitarea colaboratorului de poliție, șoferul coboară din automobil și urmează indicațiile agentului. Presupune că Ambroci i-a comunicat lui Reniță să se apropie de automobilul de serviciu. Dacă este o simplă contravenție, nu este nevoie ca șoferul să iasă din autoturism. Persoana este supusă ieșirii din mașină când este suspect, când este în stare de ebrietate ca să facă alcooltest, să semneze acte. Poate Reniță Ion singur a ieșit din

automobil, sau poate Ambroci i-a comunicat să-l urmeze. La serviciu era cu automobilul de model „Škoda” cu nr. MAI 9734. Numărul MAI 9732 este nr. automobilul lui Castraveț. În ziua aceea martorul Baban era cu automobilul MAI 9734. Erau cazuri de extremă necesitate când conducea automobilul de serviciu a lui Castraveț.

*Martorul ***** Ivan*, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorilor în ședința de judecată a declarat că, la data de 21 mai 2019, cu inspectorii Ambroci Ion și ***** se aflau la serviciu. De către Ambroci a fost stopat automobilul de model „Mercedes” condus de Reniță Ion. Pe Reniță Ion îl cunoaște în legătură cu cazul dat, până la caz nu l-a cunoscut. În momentul stopării de către Ambroci Ion, s-a depistat că șoferul nu are permis de conducere. Menționează martorul Castraveț că împreună cu ***** se aflau la automobilul de serviciu, iar Ambroci Ion cu șoferul, care s-a dovedit a fi Reniță Ion. Ambroci a comunicat că șoferul nu are permis de conducere. Ultimul a propus bani, o bancnotă de 100 lei și una de 200 lei, bani a propus la toți. Șoferul fost preîntâmpinat pentru dare de mită de mai multe ori, ultimul a pus lângă schimbătorul de viteze o bancnotă de 100 lei și o bancnotă de 200 lei. ***** a încuiat automobilul și a apelat serviciul „112” chemând grupa operativă, care la sosire au documentat cazul.

La întrebările adresate, martorul a declarat că lucrează la INP din anul 2017. Se aflau cu autopatrula automobilul de model „Škoda” cu nr./î MAI 9732. Reniță se afla cu automobilul de model „Mercedes”. Ambroci Ion a stopat pe Reniță și acesta a fost depistat fără permis de conducere, astfel i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere. Conducătorul auto a fost stopat pe șos. Balcani, lângă pod. Când Reniță Ion a încercat să-i mituiască, ei se aflau lângă automobilul de serviciu. Reniță a propus suma de 300 lei, i-a comunicat că dorește să le dea suma de 300 lei pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. Toți trei colaboratori l-au avertizat despre răspundere pentru corupere pasivă. Concretizează că se aflau din partea stângă a șoferului, lângă el. A văzut când Reniță a pus suma de bani la schimbătorul de viteze și atunci Baban a achemat grupa operativă. Reniță a scos banii din buzunarul de la pantaloni în partea stângă. Careva mijloace tehnice de înregistrare nu au fost folosite. Când a venit grupa operativă, ofițerul de urmărire penală avea mijloace de înregistrare video și a făcut filmări. În automobilul de serviciu este instalată camera video, dar din motive tehnice nu lucrează. Banii în cauză au fost fotografiați de către ***** și grupa operativă. Grupa operativă a fost chemată de ***** , când ei au venit, automobilul era încuiat. Susține martorul că ei nu au pretins careva sume bănești de la Reniță Ion. La data indicată, potrivit fișei de dislocație, activau pe șos. Balcani. La momentul stopării, martorul susține că era în automobilul de serviciu și nu cunoaște motivul stopării de către Ambroci a automobilului condus de Reniță Ion. Ulterior, din discuțiile cu Ambroci, a aflat că Reniță Ion nu deținea permis de conducere. Toți trei l-au preîntâmpinat verbal pe Reniță despre consecințele dării de mită și anume că riscă dosar penal. Șoferul automobilului de model „Mercedes” s-a apropiat doar odată de automobilul lor de serviciu. După ce Reniță, a fost condus spre mașina lor de serviciu de către Ambroci, acesta nu a plecat înapoi la mașina lui. Când Ambroci s-a apropiat de automobilul de serviciu, avea în mână doar pașaportul tehnic al automobilului lui Reniță, actele date le-a înmănat lui ***** . Ușa automobilului de serviciu a martorului Baban era deschisă. Reniță a intrat în mașina lor prin ușa șoferului care era deschisă. Concretizează că, ușa mijlocului de transport era deschisă deoarece era cald. Nu cunoaște dacă Ambroci a pretins careva sume bănești de la Reniță. Careva înregistrări cu Reniță Ion nu a făcut, dar a făcut ofițerul de urmărire penală din cadrul grupei operative, el a fost filmat, a comunicat tot ce a făcut. Înregistrările erau publice, dumnealui vedea că este filmat. Reniță a întins mâna și a pus banii pe schimbătorul de viteze. Concretizează că, nu ține minte cine a întocmit procesul contravențional pe numele lui Reniță, Ambroci sau Baban.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală, precum:

-*proces-verbal de cercetare a CD-R-ului*, în urma căreia s-a constatat prezența a două înregistrări video cu denumirea „MVI_6660” cu mărimea de 576 Mb și „MVI_6661” cu mărimea de 117 Mb, care

reprezintă discuțiile dintre agentul constatator al companiei Râșcani, Ambroci Ion, ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Râșcani al DP Chișinău, Castraveț Eugenia și cet. Reniță Ion, care au avut loc la 21.05.2019 (f.d.39);

-proces-verbal de confruntare dintre bănuitul Reniță Ion și martorul ***** din 10.09.2019 (f.d.56-57);

-proces-verbal de confruntare dintre bănuitul Reniță Ion și martorul ***** din 10.09.2019 (f.d.58-59);

-proces-verbal de cercetare la fața locului din 21.05.2019, potrivit căruia s-a stabilit că, pe partea interioară a automobilului de serviciu, între scaunele din față, se afla o bancnotă cu nominalul de 200 MDL și o bancnotă cu nominalului de 100 MDL (f.d.32);

- CD-ul de model „Verbatim” anexat la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.05.2019, care conține două înregistrări video cu denumirea „MVI_6660” și „MVI_6661” cu mărimea de 576Mb și 117Mb corespunzător (f.d.38);

Corpus delicti: o bancnotă cu nominalul de 200 MDL, seria G0047 și o bancnotă cu nominalul de 100 MDL, seria F0104, care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a Procuraturii Anticorupție (f.d.37)

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța retine următoarele:

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art.389 alin. (1) și (2) CPP RM sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatei i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Prin prisma cumulului de probe administrate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului în instanța de judecată, declarațiile martorilor, proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale, CD-R cu înregistrările video și corpurilor delictive, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor și în baza acestora instanța de judecată constată că faptele pentru care inculpatul ***** a fost trimis în judecată, există și au fost săvârșite de către ultimul. În cadrul cercetării judecătorești instanța a stabilit următoarea stare de fapt, și anume că, la 21.05.2019, aproximativ la ora 11:00, acesta deplasându-se pe straseul Chișinău- Criuleni, la volanul automobilului de model „Mercedes E200”, cu nr./î SSO 920, a fost stopat de către ofițerul de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, Ambroci Ion, pentru conducerea vehiculului fără permis de conducere, având intenția de a se eschiva de la răspunderea contravențională, cet. Reniță Ion, aflându-se lângă autoturismul de serviciu de model „Ș***** le-a solicitat ofițerilor de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI ***** și Ambroci Ion să întreprindă acțiuni contrar atribuțiilor de serviciu și anume să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, pentru conducerea vehiculului fără permis de conducere, în schimbul sumei de 300 lei, care reprezintă suma remunerației ilicite, lăsând în interiorul automobilului, lângă manivela cutiei de viteza o bancnotă cu nominalul de 200 MDL și o bancnotă cu nominalul de 100 MDL. În rezultat, ofițerul de patrulare din cadrul INP al IGP, ***** a solicitat intervenția organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă comis.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”. Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.25, p.65, alin.161).

Aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul se fac vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de judecată reține că art. 325 alin. (1) din Cod penal, incriminează promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Potrivit art.132 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Potrivit prevederilor art.31 alin.(3) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul este funcționar public cu statut special. (4) Statutul polițistului se aplică și angajaților subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile Poliției, conform prevederilor prezentei legi, precum și corpului profesoral didactic din cadrul catedrelor cu disciplini de specialitate polițienească din cadrul instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne. Subdiviziunile subordonate Ministerului Afacerilor Interne, în cadrul cărora se instituie funcții polițienești, sunt specificate în Regulamentul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat de Guvern.

Conform Listei autorităților administrative și instituțiilor din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.778 din 27.11.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, Inspectoratul General de Poliție se află în subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Corespunzător, din analiza normelor enunțate supra, rezultă că angajații INP al IGP, polițistii-Ambroci Ion, ***** și *****- sunt funcționarii publici cu statut special, respectiv sunt persoane publice.

Instanța relevă că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Obiectul material sau *imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Datorită trăsăturilor sale particularizante, infracțiunea specificată la alin.(1) art.325 Cod penal, nu are victimă.

În acord cu lit. d) art. 2 al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003 prin „bunuri” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

Astfel, raportând la caz, instanța de judecată atestă că Renița Ion prin acțiunile sale a atentat asupra relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine, astfel că

acesta în ziua de 21 mai 2019, orele 11:00 min., a încercat să corupă ofițerii poliției de patrulare, acțiune care este totalmente contrară legii.

În acord cu art.2 „Corupția activă a agenților publici naționali” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

Prevederi similare cu privire la corupția activă a agenților publici străini, a funcționarilor internaționali, a membrilor adunărilor parlamentelor internaționale, precum și a judecătorilor și agențiilor Curții Internaționale sunt stabilite la art.5, 9, 10 și 11 ale Convenției în cauză.

Conform lit. a) art.15 „Corupția agenților publici naționali” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

La caz, obiectul material al infracțiunii reprezintă remunerația ilicită în sumă de 300 lei (o bancnotă cu nominalul de 100 lei și o bancnotă cu nominal de 200 lei).

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.325 Cod penal, constă în acțiunea de promisiune, oferi sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin.(1) art.325 Cod penal, cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: promisiunea/oferirea/darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

Raportând la caz instanța de judecată notează că făptuitorul Reniță Ion a operat cu două modalități faptice operate de legiuitor, și anume: „oferire” și „dare”.

Instanța de judecată notează că oferirea se exprimă în prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Oferirea trebuie să aibă un caracter precis, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală și să aibă la bază inițiativa corupătorului. Nu este indispensabil ca oferirea să fie inteligibilă pentru oricare neinițiat. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificație. Este adevărat că oferirea poate fi precedată de promisiune, dar, într-un asemenea caz, infracțiunea se consumă odată cu formularea promisiunii. Prin natura ei, oferirea deja presupune promisiunea pe care o absoarbe și o depășește, cele două activități suprapunându-se, deci fiind simultane.

Infracțiunea specificată la art.325 Cod penal este o infracțiune *formală*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a oferit sau a dat o recompensă ilicită.

În circumstanțele descrise, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că acțiunile inculpatului Reniță Ion întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, în formulă consumată.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material etc.

Scopul infracțiunii specificate la alin.(1) art.325 Cod penal este unul special, adoptând oricare din următoarele patru forme: - scopul îndeplinirii; - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă;- de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției

sau contrar funcției în cauză; - scopul neîndeplinirii; - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă; - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - scopul întâzierii îndeplinirii; Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme. Pentru calificarea faptei în baza alin.(1) art.325 Cod penal, nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Având în vedere prevederile art.21 Cod penal în raport cu dispozițiile legiuitorului, instanța de judecată stabilește că ***** este *subiect* al infracțiunii de corupere activă.

Apreciind probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, deopotrivă, în sensul art.394 Cod procedură penală, instanța de judecată constatând fapta ilicită ca fiind dovedită și probele pe care se întemeiază concluziile, instanța, se pronunță asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului ***** , considerând că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod Penal, după semnele – „corupere activă, adică oferirea și darea, personal, unor persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceștea, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”

Prin urmare inculpatul ***** urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) din Codul Penal.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului, instanța reține – căința activă.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală în privința inculpatului -instanța nu a stabilit.

Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Potrivit art.61 alin.(1) și (2) din Codul Penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul Penal al RM, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal se califică la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de judecată reține că fapta incriminată la art. art. 325 din Cod penal prezintă un pericol social sporit pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii și serviciilor publice și subminează activitatea acestora, contribuie la discreditarea autorității statale în ochii societății.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța de judecată reține că, inculpatul ***** la evidența medicilor narcolog și/ sau psihiatru nu se află (f.d.80), anterior a fost judecat (f.d.76, 102-112), vina a recunoscut-o parțial în partea ce ține de faptul transmiterii mijloacelor bănești, are la întreținere un copil minor (f.d. 73), nu este angajat în câmpul muncii.

Reieșind din circumstanțele date, având în vedere opinia procurorului care pledează pentru o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, iar conform art.90 CP, a suspenda condiționat pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.106 alin.(2) lit.b) CP și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 9191,16 lei,

și opinia avocatului care a solicitat emiterea unei sentințe de achitare din motivul că în acțiunile inculpatului nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate, indicând că, inculpatul a fost provocat de către colaboratorii de poliție care ezitau de a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție, iar dacă instanța totuși va considera că inculpatul este vinovat, solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, non privative de libertate, precum și opinia inculpatului care a solicitat aplicarea unei pedepse minime neprivative de libertate, instanța de judecată, ținând cont de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite de către ultimul, de atitudinea ultimului față de cele săvârșite, de atitudinea și comportamentul inculpatului de până și după comiterea infracțiunii, precum și pe parcursul examinării cauzei, de faptul că se căiește de cele comise, are la întreținere un copil minor, ajunge la concluzia că, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu amendă, care va avea un impact benefic față de comportamentul inculpatului, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise.

Instanța de judecată respinge argumentul apărării, precum că la caz nu există latura subiectivă, și anume intenția inculpatului, precum că acesta a fost provocat. Ori, analizând aceste argumente, instanța a reamintit că admisibilitatea și evaluarea probelor constituie un aspect care este reglementat de legislația națională și că, în principiu, instanțelor judecătorești naționale le revine obligația de a le aprecia (*Van Mechelen și alții c. Olandei*, 23.04.1997). Totuși, admiterea unor probe poate să conducă la inechitatea unui proces. Astfel fiind cazul, de exemplu, obținerii probelor în rezultatul aplicării reținerii în scopul depunerii unei mărturii (*Jalloh c. Germaniei*) sau obținerii probelor ca urmare a unei provocări sau înscenări din partea poliției (*Teixeira de Castro c. Portugaliei*, 09.06.1998).

În ceea ce privește provocarea din partea poliției, în *Teixeira de Castro*, Curtea a statuat că dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care lucrătorii de poliție nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă.

În cauza *Vanyan c. Rusiei* (15.12.2005), Curtea a constatat că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca un agent sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către lucrătorii de poliție.

Având în vedere importanța principiilor de mai sus, Curtea a constatat în cauza *Ramanauskas c. Lituaniei* (2008) că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 §1 din Convenție, toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse. Acest lucru este valabil îndeosebi atunci când activitatea operativă de investigații a poliției a avut loc în lipsa unui cadru juridic suficient sau a garanțiilor adecvate. În cele din urmă, dacă informația prezentată de către organele de urmărire penală nu permite Curții să conchidă că reclamantul a fost subiectul unei provocări din partea poliției, este esențial ca în fiecare cauză Curtea să examineze calitatea evaluării de către instanțele naționale a pretensei provocări și să se asigure că acestea au respectat în mod corespunzător drepturile acuzatului la apărare, în special dreptul la o procedură contradictorie și la egalitatea armelor (*Edwards și Lewis c. Regatului Unit*). Pentru alte principii de ordin general referitoare la problema privind provocarea, a se vedea *Bannikova c. Rusiei* (04.11.2010), hotărârea Sandu contra Moldovei, din (11 februarie 2014).

Astfel, se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative: - acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator; - lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni; - nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

La caz, examinând probele administrate, instanța ajunge la concluzia privind necesitatea excluderii versiunii apărării, precum că inculpatul ***** a fost provocat la actul de corupere activă, ori, din analiza declarațiilor martorilor *****, ***** și Ambroci Ion, conducătorul auto, ***** a fost stopat de către Ambroci Ion în cadrul desfășurării unor măsuri de profilaxie a securității traficului rutier și în cadrul verificării actelor s-a constatat că ultimul nu dispune de permisul de conducere, astfel în privința acestuia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Totodată, martorii în cauză au declarat că inițiativa de „a soluționa” evitarea atragerii la răspundere contravențională a lui ***** a parvenit din partea inculpatului fiind exteriorizată prin oferirea și darea unei sume bănești.

Instanța în speță, nu a constatat activitatea de provocare la acte de corupere care trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că ***** nu a fost subiectul unei provocări, iar argumentul apărării în acest sens este unul neîntemeiat și declarativ.

Cu referire la alegația apărării precum că, din declarațiile martorilor nu este clar în care automobil au fost puse mijloace bănești, instanța conchide că atât martorii au declarat că, la fața locului erau 2 echipaje cu nr.MAI 9734 în componență *****, ***** și MAI 9732 în componență Ambroci Ion, Gaidibaidi Andrei, cât și inculpatul a declarat că „... La fața locului erau trei colaboratori de poliție, totodată erau **trei mașini** a colaboratorilor de poliție. Când am fost stopat și am prezentat actele, o mașină a plecat și **în două mașini** erau 3 colaboratori de poliție.” Aceste declarații sunt confirmate și prin celelalte probe administrate la cauză, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică cu automobilul de model „Škoda” cu nr./î MAI 9734, în care au fost depistate 2 bancnote (una de 200 și una de 100 lei respectiv). Totodată, nici inculpatul nu neagă și recunoaște faptul că a pus 300 lei lângă manivela cutiei de viteze.

Reișind din circumstanțele date, având în vedere circumstanțele specificate supra, instanța de judecată consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal și suspendarea executării pedepsei privative de libertate pe un termen de probațiune, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat.

Concomitent, instanța consideră posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or, inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, s-a căit de cele comise, circumstanțe care ar agrava pedeapsa penală nu au fost stabilite, respectiv, impedimente pentru aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanța nu a constatat.

Conform art. 90 alin. (1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Drept motive ce servesc la dispunerea condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei instanța la fel reține că, inculpatul nu prezintă gradul de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, suspendarea condiționată ar permite realizarea mai efectivă a scopului pedepsei, iar pedeapsa și-ar atinge scopul în cazul în care inculpatul va continua să se afle în mediu social obișnuit,

alături de familie.

Astfel, conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Prin urmare, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, ținând cont de scopurile pedepsei penale specificate la art. 61 din Codul penal, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Prevenirea comiterii infracțiunilor presupune și limitarea într-un fel sau altul a unor drepturi și libertăți, care ar minimaliza posibilitatea comiterii infracțiunii.

Având în vedere cele specificate, reieșind din principiul umanismului, precum și în considerarea că suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin sine va produce efectul reeducativ pentru inculpat, instanța va stabili această pedeapsă la limita de 4 (patru) ani, reieșind din datele cu privire la personalitatea inculpatului cercetate mai sus, din gravitatea faptei comise, de comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii.

Astfel, în motivarea soluției, instanța invocă faptul că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, iar drepturile inculpatului nu au fost încălcate, la stabilirea pedepsei, instanța a acordat o deplină eficiență prevederilor legii.

Potrivit art. 397 alin. 5) CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare. Totodată, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Astfel, cu referire la solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare compuse din salariul procurorului și consultantului procurorului (inclusiv contribuțiile și primele de asigurare) – 8632,27 lei și respective-320 lei, precum consumabile (hârtie,copiator) și de deplasare – 38,44 lei și 200 lei , iar în total suma de 9191,16 lei, instanța de judecată consideră că această cerință urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 227 din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau

persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

Potrivit art. 128 alin. (1) Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Instanța conchide că, norma legală nu prevede în calitate de cheltuieli judiciare salariul procurorului. Or, procurorul, în calitate de acuzator de stat, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu fiindu-i achitat salariul prevăzut de lege, iar faptul dat nu poate fi interpretat ca - cheltuieli judiciare suportate pentru instrumentarea cauzei, din care motiv se respinge cerința de încasare a cheltuielilor pentru salariul procurorului, hârtie și copiator, ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

Astfel, sunt nejustificate pretențiile acuzatorului de stat privind includerea salariului în sintagma de „cheltuieli pentru instrumentarea cauzei”, or, pretențiile cu privire la recuperarea cheltuielilor de salarizare sunt reglementate de Codul muncii.

Pe de altă parte, cheltuieli invocate de acuzator nici nu se regăsesc în prevederile art. 227 CPP, aspect care în plus impune respingerea cererii acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de 9191,16 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.397 pct. 2 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la confiscarea specială.

Instanța reține că, prin ordonanța din 17.07.2019 (f.d. 37), s-au recunoscut în calitate de corpuri delictive mijloace bănești și anume: o bancnotă cu nominalul de 200 MDL, seria G0047 și o bancnotă cu nominalul de 100 MDL, seria F0104, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delictive a Procuraturii Anticorupție.

Conform art.162 alin.(4) Cod de procedură penală, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.

În ședință de judecată, acuzatorul de stat a solicitat confiscarea specială, în conformitate cu prevederile art. 106 alin.(2) lit.b) Cod penal, a sumei de 300 lei în folosul statului.

Potrivit art. 106 alin.(1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

Luând în calcul prevederile legale enunțate, instanța de judecată consideră necesar de a dispune confiscarea specială în proprietatea statului a sumei bănești și anume: o bancnotă cu nominalul de 200 MDL, seria G0047 și o bancnotă cu nominalul de 100 MDL, seria F0104 în venitul statului.

Conform art.162 alin.(5) Cod de procedură penală, documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Corespunzător, instanța va dispune păstrarea CD-ului „Verbatim”, anexat la procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 21.05.2019 și copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 21.05.2019, la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare, trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă.

Instanța de judecată reține că în cadrul urmăririi penale în privința inculpatului ***** a fost aplicată măsura preventivă sub forma de obligare de a nu părăsi țara, care nefiind prelungită a expirat de drept (f.d. 101). Aceste circumstanțe nu a împiedicat examinarea prezentei cauze în termeni rezonabili. În asemenea circumstanțe instanța de judecată consideră inoportună stabilirea unei măsuri preventive în privința condamnatului *****.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art.7, 61, 75, 106 Cod Penal, art. art.384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, i se stabilește pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100 000 (una sută mii) lei.

În conformitate cu art. 90 din Codul penal, se suspendă executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui ***** pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) din Codul penal, a-l obliga pe ***** , să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Termenul de executare a pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței.

În conformitate cu prevederile art.64 alin.(5) Cod penal, se explică lui ***** că, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se supune confiscării speciale în folosul statului mijloacele bănești și anume: o bancnotă cu nominalul de 200 MDL, seria G0047 și o bancnotă cu nominalul de 100 MDL, seria F0104, care au fost recunoscute în calitate de corp delict și se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delict a Procuraturii Anticorupție.

Se respinge ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasare de la inculpatul ***** a cheltuielilor judiciare în sumă de 9191,16 (nouă mii una sută nouăzeci și unu) lei și 16 bani.

Mijloacele materiale de probă, documentele anexate la materialele cauzei penale: CD-ul de model „Verbatim” și copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 21.05.2019, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de atac, în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președinte de ședință,
judecător
Ungureanu

Elena